

ТРИ ПЕСНИКА ИЗ ИЗРАЕЛА

Хаба ПИНХАС-КОЕН

ИЗРИЧИТО ИМЕ¹

Сви су већ отишли у планину и чекају,
чекају да виде, у тишини великој чекају,
што им баш није обичај. И магарци, и камиле,
у таквој тишини чак ни птица не цвркуће,
ни деца на раменима очева.
Тишина просто несносна као пред нечим
страшним и великим, а ја сам још хтела
да стигнем да прострем рубље
и да ми још преостане време да удесим мирисе своје
и подгрејала сам млеко за бебу, да не буде гладна,
да случајно не заплаче у трену
неподесном, у извесно време чезнутљиво. Ишчекивање
да се рубље осуши, а и бебица шта ли...
Нико нема појма,
а ја приметих
да благи ветар као душа човека који спава прође
рубљем и надува стомак
моје кошуље и суботњег столњака,
постаде једро бело усред пустиње.
И изађосмо оданде у шлаветнило
далеко, у место где ћемо
цедити нарове и пити њихов сок
у место где
за љубав
постоји изричито име.

¹ («Изричито име» употребљава се и као конотација за Име господње)